

seruantes: auxilio suorum fretus: Nurembergā obsessam recepit: quod Otto Frisingensis et Gottfridus Aiterbiensis haud ignobiles historici scribunt. Idem Henricus rex herbipolim petes. Erlongo electo Robertum prefecit. Deinde dimissis saxonibus cum baiouarijs: castrum noxiū obsidione cingit. Ipsoque expugnato: Ratisbonā noxici ducatus metropolim adiit: quē pater euestigio subsequens roberto fugato: erlongū restituit. Inde progressus ratisbonensium auxilio filio vrbe fugato: ibi Alricum pontificē constituit ac Theobaldi marchia p bohemos deuastauit. Conradus suenius qui defuncto Lothario in romanorū reges declaratus erat: ac ducē in asiā expeditionis suauis diui Bernardi abbatis clareualensis munus assūpsit eam vrbe restaurauit: et insigne monasteriū et abbatiam ordinis diui benedicti ad sanctū egidiū nuncupatū: In celebriori vrbis loco fundauit. Nurembergenses a conrado rege Ceterisque romanis impatoribus incrementū plurimū habuerunt: nec arbitrandū est eam vrbe istius pulchritudinis et amplitudinis a principio instaurationis fuisse. Verum temporibus karoli quarti imperatoris romanorū ac regis bohemorū maiore arbitrio: menibus nouis aucta fuit. Adunita nūc extat: post alta menia et antemuralia: ingenti claudis per circuitū profunda ac lata fossa. Habet quoque pugnacula. murum crassissimum: et turres quinq; et sexaginta supra trecentas. Estque edibus ciuiū amplissimis et firmissimis exornata. et in medio ferme germanie sita. Cuius cum industrii sint: legibus imperialibus instructi. Senatū et magistratus ordinem habent a plebe distinctū. vetustiores ciues rempublicam administrāt. plebs tamen suis rebus studet et de publicis minime curiosa est. Plures in ciuitate basilice ample et ornatisime extāt. Et preter parrochiales ecclesias celeberrimas sancto Sebaldō et sancto Laurentio dicatas Quatuor mendicantiū loca magnifici operis habet: que ciues diuersis temporibus edificauerunt. Adonialesque sacre virgines ad diuam Katherinam et sanctam Elaram duo monasteria habent. Cruciferi ordinis theutonicorū spaciōsa vrbis loca possident. Extat quoque in ea Carthusiense cenobiū edificij magnificentia amplissimū et pulcherrimū. atque sanctissime virginis marie sacellum regale in foro ornatisimū cum fonte pulcherrimo. Gaudet hec insignis vrbs de suo regio patrono diuo Sebaldō. is fuit vita et miraculis clarus: Et signis imperialibus. Palliū enim: enses: sceptrum: poma: coronāque karoli magni Nurembergenses in eorū archiuis obseruant. que in coronatione noui regis ob sanctitatē et antiquitatē auctoritatē prestant. Datur enim hoc vetustati: ut plus maiestatis habere videant: pondere noua carent. Ornata quoque maxime impreciabili ac diuinissima lancea que ihesu xpī latus in cruce aperuit. Ac particula crucis famosissima. et alijs reliquijs toto orbe celebrandis. Que die tredecima post pasce gaudia: populi frequentia ex varijs prouincijs summa deuotione quotannis visunt. Ideo in eius laudem adiungit.

O decus eximium noxici Nurembergā serena
Urbs celebranda nimis regia siderea
Tu populosa viris: tu formosissima rerum
Virtutumque parens: tu religionis amatrix
Iusticiam sacramque fidem: pacemque propinquas
Antiquasque patrum leges ante omnia seruas

Sacro sancte militantis ecclesie fundamenta quibus tota huius edificij fabrica confidenter innititur sunt sancti apostoli. quos deus elegit primitias in salutem gentiū omniū. Ipsi sunt bases ecclesie super fundamento: preter quod nemo aliud ponere potest quod est christus ihesus summo angulari lapide solidati: ut veritas que ante legis et prophetarum preconio vehebatur per apostolicam tubam in salutem vniuersitatis exiret: sicut scriptū est. In omnem terram exiit sonus eorum. Ab ipsis namque est. per pagata ecclesia: et vsque ad mundi terminos verbo predicationis extensa. hanc doctrinis: miraculis: exemplis: sanguisque effusione plantauerunt. Quapropter digne patres: fundatores: edificatores: ordinatores pastores et pontifices vniuersalis ecclesie vocant. Huius autem muneris sacramentū ita dñs ad omniū apostolorū officium pertinere voluit: ut in beatissimo petro omniū apostolorū summo collocaret: ut ab ipso quasi quodam capite dono suo velut in corpus omne diffunderet ut extorrem se misterij intelligeret esse diuini qui ausus fuisset a petri soliditate recedere: hunc enim in consortiū indiuidue vnitatis assumptum. Id quod dñs erat voluit nominari dicendo. Tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam: ut eterni templi edificatio mirabili munere grā dei in petri soliditate consisteret: hanc ecclesiam sua firmitate corroborans: ut illā nec humana temeritas posset appetere: nec porte inferi contra illā preualerent.